

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (V. Gîrleanu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Pahopol, R. Pulbere, V. Mihaila)

Î N C H E I E R E

14 iunie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător

Viorica Puica

Judecători

Oxana Parfeni
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului declarat de Marcel Smochin, reprezentat de avocatul Valentin Fediuc,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Marcel Smochin împotriva executorului judecătoresc Maxim Romaliischi cu privire la ridicarea sechestrului de pe bunul imobil și repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei din 22 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

a c o n s t a t a t :

La 18 ianuarie 2022, Marcel Smochin a depus cerere de chemare în judecată împotriva executorului judecătoresc Maxim Romaliischi cu privire la ridicarea sechestrului de pe bunul imobil și repararea prejudiciului moral (f.d. 2-5).

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a relatat că, prin hotărârea din 07 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost admisă acțiunea depusă de SA „Termoelectrica” împotriva lui Ion și Tamarei Smochin, fiind încasată, cu titlu de datorie, pentru consumul energiei termice, suma de 8 988,08 lei și cuantumul taxei de stat, în mărime de 270 de lei.

La 10 noiembrie 2018, a decedat debitorul Tamara Smochin, iar la 13 iulie 2019 Ion Smochin, evenimente confirmate prin certificatele de deces. Lui Marcel Smochin i s-au eliberat certificate de calitate de moștenitor nr.11511 din 17 noiembrie 2018 și nr.8577 din 23 iulie 2019.

Marcel Smochin a precizat că a achitat datoria și taxa de stat, iar la 06 august 2021, a înaintat executorului judecătoresc Maxim Romaliischi o cerere cu privire la ridicarea sechestrului reieșind din faptul că datoria a fost stinsă integral.

Subsecvent, reclamantul a susținut că executorul judecătoresc Maxim

Romaliischi sistematic îi încalcă drepturile sale, prin neexaminarea cererilor depuse, iar comportamentul acestuia, îi cauzează prejudiciu moral, care se manifestă prin sentimente de frustrare, anxietate, stres, neliniște, perturbarea vieții, disconfort, retrairi, nervi, griji, suferințe fizice și psihice etc.

Astfel, întemeindu-și cererea de chemare în judecată pe dispozițiile art. 47, 83 și 164 ale Codului de executare, art. 10, 2036-2037 din Codul civil, Marcel Smochin a solicitat ridicarea sechestrului de pe ap.XX, cu nr. cadastral XXXXXX, situat în mun. XXXXXX, str. XXXXXX și încasarea prejudiciului moral.

Prin hotărârea din 17 mai 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Smochin Marcel (f.d. 122, 126-131).

La 20 mai 2022, Marcel Smochin, reprezentat de avocatul Valentin Fediuc, a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 17 mai 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea acestuia cu casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii privind admiterea pretențiilor (f.d.125).

La 12 august 2022, Marcel Smochin, reprezentat de avocatul Valentin Fediuc, a depus apel motivat împotriva hotărârii din 12 ianuarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d.136-142).

Prin decizia din 22 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Marcel Smochin și s-a menținut hotărârea din 17 mai 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d.154-165).

În susținerea deciziei emise, instanța de apel invocând dispozițiile art.2, 9, 10 alin. (1)-(3), art.21 alin. (1), art.47, art.161 alin. (1), (2), (3), art.162 alin. (1), art.163 alin. (1) și art.164 alin.(1) și (4) din Codul de executare, precum și prevederile art.509 alin.(2), art. 510 ale Codului civil, dar și art. 22 alin. (2) și art.36 alin. (1) ale Legii cadastrului bunurilor imobile nr.1543 din 15 februarie 1998, a conchis asupra temeiniciei concluziei primei instanțe că, la caz, nu sunt aplicabile prevederile art.164 din Codul de executare, deoarece Marcel Smochin nu este înregistrat ca proprietar al bunului imobil a căruia sechestrul solicitat să fie anulat. Or, dispozițiile art.510 din Codul civil stabilește expres că, dreptul de proprietate se dobândește la data înregistrării în Registrul bunurilor imobile.

În context, instanța de apel a subliniat că, reclamantul-apelantul a fost înlocuit cu predecesorii săi, în cadrul procedurii de executare, unde era aplicat sechestrul pe bunul imobil, iar procedura de executare în prezent nu este încetată, deoarece Marcel Smochin refuză achitarea cheltuielilor de executare, deși încheierea privind cheltuielile de executare este executorie și nu a fost anulată. Debitorul Marcel Smochin nu este înregistrat ca proprietar al bunului imobil și nu deține certificat de moștenitor legal, dar numai certificat de calitate de moștenitor legal.

Subsecvent, făcând trimitere la dispozițiile art. 44 alin. (1) lit. b), c) și e) din Codul de executare, art. 8 lit. a), c), d) și g) al Legii privind executorii judecătorești nr. 113 din 17 iunie 2010, precum și la prevederile art. 16 lit. g), art.19 alin. (1) și (2), art. 1998 alin. (1), art. 2036 alin. (1), (2) și art. 2037 alin. (1) ale Codului civil, Curtea de Apel Chișinău a conchis asupra netemeiniciei și a respins solicitarea lui Marcel Smochin cu privire la încasarea prejudiciului moral de la executorul judecătoresc Maxim Romaliischi, în mărime de 50 000 de lei, deoarece nu s-a constatat ilegalitatea acțiunilor și vinovăția acestuia, iar solicitantul nu a probat faptul că a suferit prejudiciu moral, ca urmare a acțiunilor executorului.

De altfel, instanța de apel a concluzionat că apelantul nu a prezentat argumente

verosimile și admisibile în combaterea soluției adoptate de prima instanță, iar instanța de fond a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, a oferit apreciere justă probelor administrate și a aplicat corect normele de drept material și procedural, hotărârea fiind în concordanță cu art. 239-240 din Codul de procedură civilă, motiv pentru care a respins apelul depus de Marcel Smochin și a menținut hotărârea contestată.

La 11 ianuarie 2023, Marcel Smochin, reprezentat de avocatul Valentin Fediuc, a declarat recurs împotriva deciziei din 22 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere a cererii sale de chemare în judecată (f.d. 168-172).

În motivarea recursului, Marcel Smochin, reprezentat de avocatul Valentin Fediuc, a indicat că nu este de acord hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel, pe care le consideră pasibile a fi casate, deoarece instanțele ierarhic inferioare nu au motivat menținerea măsurilor de asigurare a executării silite aplicate la executarea unui document executoriu, în sensul art. 11 lit.a) Cod de Executare, pentru un alt document executoriu, în sensul art.11 lit.h), 36 alin.(5) Cod de Executare.

Subsecvent, invocând dispozițiile art.64¹ al Codului de executare, recurentul a subliniat că instanțele ierarhic inferioare și executorul judecătoresc Maxim Romaliischi nu au adus niciun argument, care să se coroboreze cu prevederile art.64¹ din Codul de Executare. De altfel, această normă legală nu a fost aplicată, chiar dacă a solicitat aplicarea ei directă în prima instanță și instanța de apel. Mai mult, instanțele ierarhic inferioare nu au stabilit proporționalitatea, distinct de documentele executorii diferite pentru care s-a menținut măsura. Or, potrivit datelor cadastrale, valoarea estimată a bunului imobil este de 250 855 lei, ceea ce comparativ cu suma urmărită de 1 906,25 lei, reprezintă o valoare de 131,6 ori mai mare, fiind evidentă disproporționalitatea actelor executorului judecătoresc. Susține că măsurile disproporționate și abuzive dispuse de executorul judecătoresc, în lipsa solicitării și intenției creditorului, din proprie inițiativă, reprezintă o încălcare a dreptului său nepatrimonial, garantat de art.1 Protocol 1 CEDO, respectiv executorul judecătoresc Maxim Romaliischi este direct responsabil.

Complementar, referitor la quantumul prejudiciului solicitat, recurentul a notat că nu este disproporționat și nu are scopul îmbogățirii nejustificate, deoarece gravitatea și durata încălcării unui drept garantat de Convenție, au produs față de el efecte. În context, a conchis necesitatea aplicării directe a prevederilor art.1 Protocol 1 CEDO și art.64¹ din Codul de Executare, ceea ce a fost refuzat de instanțele ierarhic inferioare.

De altfel, la concluzia Curții de Apel Chișinău că cauza nu urma să fie examinată în procedură contencioasă generală, dar în procedura de contestare a actelor executorului judecătoresc, conform prevederilor art.161-164 din Codul de executare, având în vedere calitatea sa procesuală în procedura de executare, recurentul a opinat că instanța de apel, prin menținerea hotărârii primei instanțe, a menținut și efectele în privința calității corespunzătoare de reclamant și pârât a pârților, fapt ce contravine soluției date în apel și în fond.

În desfășurarea concluziei enunțate, reieșind din prevederile art.161 alin.(3) al Codului de Executare, art.83 alin.(1), art.89 alin.(1) lit. a), art.167 alin.(1) lit.b), art.168 alin.(2) ale Codului de procedură civilă și având în vedere temeiul acțiunii,

și anume încălcarea prevederilor art.1 Protocol 1 CEDO coroborat cu art.64¹ al Codului de Executare, Marcel Smochin, reprezentat de avocatul Valentin Fediuc, a susținut că dacă prima instanță a primit spre examinare acțiunea, în ordine generală, cu plata taxei de stat și actele de intentare, desfășurare a procesului nu au fost casate, atunci acțiunea nu urma să fie examinată în apel, conform regulilor art. 164 din Codul de Executare. În cazul în care instanța de apel a decis distinct, ea nu urma să mențină hotărârea primei instanțe, întemeiată pe încheierile din 24 ianuarie 2022 și 22 februarie 2022, dar în urma constatării primirii greșite spre examinare a acțiunii să dispună restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță, inclusiv cu restituirea taxei de stat.

De altfel, recurentul a conchis că decizia instanței de apel, inclusiv în dispoziția de necontestare cu recurs este contradictorie. Or, în temeiul art.6, 13 CEDO dispune de dreptul de a o contesta cu recurs, drept de care a fost lipsit arbitrar.

Prin referința depusă la 07 martie 2023, executorul judecătoresc Maxim Romaliischi a solicitat respingerea recursului (f.d.188-190).

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 22 noiembrie 2022 și expediată lui Marcel Smochin, prin intermediul oficiului poștal, iar reprezentantului acestuia, avocatului Valentin Fediuc prin poșta electronică la 26 decembrie 2022 (f.d.106).

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Analizând admisibilitatea recursului, prin prisma art. 440 din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs depusă de Marcel Smochin, reprezentat de avocatul Valentin Fediuc, este inadmisibilă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a¹) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art.429 alin.(5).

Conform art.164 alin. (1) și (4) din Codul de executare, dacă o altă persoană consideră că sechestrul a fost aplicat pe bunurile ce îi aparțin cu titlu de proprietate, ea poate intenta în procedură contencioasă o acțiune de ridicare a sechestrului. Acțiunea de ridicare a sechestrului depusă de terți se examinează în procedură contencioasă în condițiile [Codului de procedură civilă](#). Hotărârea judecătorească poate fi contestată cu apel. Decizia instanței de apel nu se supune recursului, fiind definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

În speța respectivă, Marcel Smochin a depus cererea de chemare în judecată cu privire la ridicarea sechestrului de pe imobil, în temeiul art.164 din Codul de executare.

Prin hotărârea din 17 mai 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată, iar prin decizia din 22 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Marcel

Smochin și s-a menținut hotărârea din 17 mai 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d.154-165).

Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reiterează că decizia din 22 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău nu este susceptibilă de atac, cu recurs, fiind definitivă și irevocabilă de la pronunțare, fapt expres și corect menționat de instanța de apel în dispozitiv.

Astfel, argumentele invocate în cererea de recurs cu privire la ilegalitatea deciziei recurrate nu pot fi acceptate de instanța de recurs, deoarece acestea sunt irelevante în condițiile în care se referă la dezacordul față de un act judecătoresc, care în virtutea legii nu poate fi atacat cu recurs.

La caz, se mai reține că, printre regulile juridice care guvernează materia căilor de atac se enumeră legalitatea instituirii și exercitării acestora, care în esență se rezumă la dreptul de a utiliza o cale de atac doar atunci când este acordată de lege.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a menționa și faptul că consacrarea expresă de către legislatorul național a categoriilor de acte judecătorești nesuscetibile recursului este conformă standardelor procedurale relevante garantate de art. 6 paragraf 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, o asemenea reglementare juridică încadrându-se pe deplin în marja de apreciere recunoscută autorităților statale în configurarea cadrului intern relevant.

Or, referitor la art. 6 CEDO, în cauza *Ashingdane c. Marii Britanii* hotărârea Curții Europene din 28 mai 1995, magistrații europeni au notat că în reglementarea limitărilor dreptului de acces la justiție, statele contractante beneficiază de o certă marjă de apreciere, deși soluția finală de a supraveghea respectarea prevederilor Convenției Europene a Drepturilor Omului ține de sarcina Curții Europene, nu este de competența Curții să substituie autoritățile naționale în stabilirea politicilor în acest domeniu.

Respectiv, având în vedere faptul că Marcel Smochin, reprezentat de avocatul Valentin Fediuc, au contestat cu recurs decizia din 22 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, care nu se supune recursului, în temeiul art. 433 lit. a¹) din Codul de procedură civilă, recursul urmează a fi declarat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a¹) din Codul de procedură civilă, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Marcel Smochin, reprezentat de avocatul Valentin Fediuc împotriva deciziei din 22 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Viorica Puica

Judecătorii

Oxana Parfeni

Ion Malanciuc